

Esoterische Traditie (Theosofie) in de 14e – 18e eeuw

Graaf Saint - Germain, de grootste oosterse Adept die Europa sinds eeuwen heeft bezocht. (laat 18^e eeuw)

Door moderne schrijvers aangeduid als een raadselachtig persoon. Frederik II. Koning van Pruisen, placht van hem zeggen dat hij een man was waar niemand iets uit kon opmaken.

Er zijn veel 'biografieën', over hem, de een nog wilder dan de andere. Door sommigen werd hij beschouwd als een vleesgeworden god, door anderen als een slimme joodse Elzaser. Een ding is zeker, Graaf de St. Germain, wat zijn echte familienaam geweest is, had het recht om deze naam en titel te dragen want hij had een pand genaamd San Germano in het Italiaanse Tirol gekocht, en de paus voor hiervoor betaald.

Hij was ongemeen knap, en zijn enorme eruditie en taalkundige capaciteiten zijn niet te ontkennen, want hij sprak Engels, Italiaans, Frans, Spaans, Portugees, Duits, Russisch, Zweeds, Deens, en vele Slavische en Oosterse talen, met evenveel gemak als een inwoner van dat land.

Hij was schatrijk, maar kreeg nooit een stuiver van wie dan ook, in feite aanvaardde nooit een glas water of brak het brood met iemand, maar maakte de meest extravagante prachtige sieraden en gaf deze al zijn vrienden, zelfs aan de Koninklijke families van Europa.

Zijn vaardigheid in de muziek werd geweldig, hij speelde op elk instrument, de viool was zijn favoriete. "St. Germain wedijverde met Paganinni zelf, zei een tachtigjarige Belg in 1835 over hem, nadat hij de 'maestro Genoses had gehoord " "Het is St. Germain herrezen, die de viool speelt in het lichaam van een Italiaans skelet", riep een Litouwse baron die beide had gehoord.

Hij heeft nooit aanspraak gemaakt op het bezit van geestelijke vermogens, maar bleek wel recht op een dergelijke claim te hebben. Regelmatig ging hij over in een "dode trance" van zevenendertig tot negenenveertig uur zonder ontwaken, en vervolgens wist alles wat hij moest weten, en het is bewezen dat hij met zijn toekomst profetie nooit een vergissing heeft gemaakt. Hij was het die met profetie de gebeurtenissen verkondigde voor de Koning Lodewijk XV. en XVI., en de ongelukkige Marie - Antoinette.

Er waren nog veel levende getuigen in het eerste kwartaal van deze eeuw (19^e), die getuigde van zijn wonderbaarlijke geheugen, hij kon een krant in de ochtend te lezen, zonder

Theosofie de archaische wijsheid,
het pad van het zoeken, niet van geloven.

er nauwelijks een blik op te werpen, en de inhoud ervan dagen later herhalen zonder dat er een woord ontbrak, hij kon met twee handen tegelijk schrijven, met de rechterhand een stukje poëzie schrijven en met de linker een belangrijk diplomatiek document.

Hij las verzegelde brieven zonder ze aan te raken, terwijl het nog in de hand was van degenen die het bij hem gebracht.

Hij was de grootste adept in transmuteren van metalen in goud en de meest wonderlijke diamanten, een kunst, vertelde hij, die hij had geleerd van bepaalde Brahmanen in India, die hem de kunstmatige kristallisatie ('sneller') van pure koolstof hadden geleerd.

Zo als onze broeder Kenneth Mackenzie heeft verteld: - "In 1780, toen tijdens een bezoek aan de Franse Ambassadeur in 's-Gravenhage, brak hij een prachtige diamant die hij zelf had vervaardigd in stukken met een hamer, terwijl hij een gelijkwaardige, ook door hem zelf vervaardigd, net daarvoor had verkocht aan een juwelier voor 5500 Louis d'Or. " Hij was de vriend en vertrouweling van graaf Orloff in 1772 in Wenen, die hij had geholpen en gered in St. Petersburg in 1762, tijdens de beroemde politieke samenzweringen van dat moment, en was ook intiem bevriend met Frederik de Grote van Pruisen.

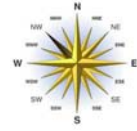
Als haast vanzelfsprekend had hij ook vele vijanden en het is daarom niet verwonderlijk dat allerlei roddels over hem de ronde deden, nu toegeschreven aan "zijn eigen bekentenissen": bv. dat hij was meer dan vijfhonderd jaar oud is; ook zou hij hebben beweerd een persoonlijke intimiteit te hebben gehad "met de Redder (Jezus) en zijn twaalf apostelen, en dat hij had Petrus berispt zou hebben voor zijn slechte humeur", het laatste is in tegenspraak op het voorgaande punt van de tijd, als zou hebben beweerd in werkelijk vijfhonderd jaar oud te zijn.

Als hij zei; "dat hij in Chaldea was geboren en de geheimen van de Egyptische magiërs en zieners bezat," kan hij de waarheid hebben gesproken zonder mirakelse claim. Er zijn ingewijden, en niet de hoogste die in een positie en omstandigheden zijn om een of meerdere van hun vroegere levens te herinneren. Maar we hebben goede redenen om te weten St. Germain nooit kon hebben beweerd een "persoonlijke intimiteit" met de Redder " te hebben gehad.

Hoe het ook zij, graaf St. Germain was zeker de grootste oosterse Adept die Europa heeft bezocht in de laatste eeuwen. Maar Europa kende hem niet. Mogelijk dat sommige hem zullen herkennen met het volgende terreur dat zal Europa treffen, waarbij het niet alleen om een land zal gaan "(TG 308-9).

Encyclopedia Theosophical Glossery

" Werken in het belang van de mensheid is de eerste stap " H.P. Blavatsky

Theosofie de archaische wijsheid,
het pad van het zoeken, niet van geloven.

Blavatsky verwijst naar een niet meer bestaand werk, het Chaldeeuwse Boek van de Getallen, als basis voor de Kabbala. Er zijn ook meldingen gemaakt van een manuscript met de sleutels voor de interpretatie van de Kabbala, achtergelaten door graaf **Saint-Germain**.

Encyclopedia Theosophical Glossary (onder verklaring Qabbalah.)

We weten dat die uit de geschiedenis bekende figuren zoals Saint-Martin, **St. Germain** en alle filosofen uit de Middeleeuwen, die door de Grote Loge waren aangeraakt, al eeuwenlang op hun eigen manier en in hun eigen tijd pogingen deden om hun medemensen te helpen. Hun motief was niet slechts het zaaien van zaden, maar ze hoopten datgene te kunnen doen wat de mensen kennis en begrip zou geven, waardoor ze zichzelf, als eenheden in de beschaving waarin ze leefden, vooruit zouden kunnen helpen.

James A. Long (Hoofd van "the Theosophical Society - Pasadena" van 1951 tot 1971), op het Algemeen congres in Utrecht 15 april 1951

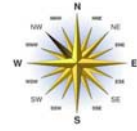
Al eeuwenlang wordt de selectie van Chela's, buiten de opvolginggroep binnen de gopa (tempel), gemaakt door de Himalaya Mahatma zelf uit de klasse in Tibet, een aanzienlijk aantal zijn van nature mystici. De enige uitzonderingen zijn in gevallen van westerse mannen als Fludd, Thomas Vaughan, Paracelsus, Pico della Mirandola, graaf de **Saint-Germain**, enz., die door hun temperamentvolle affiniteit met deze hemelse wetenschap, de verre adepten min of meer dwingen om in een persoonlijke betrekkingen met hen te komen, om hen de gelegenheid te geven om een klein of groter deel van de hele waarheid, als mogelijk is onder hun sociale omgeving te ontvangen .

Blavatsky Collected Writings Vol. IV blz. 607

Wilder zegt dat Gan-duniyas een naam is van Babylonië.) In het Chaldeeuwse 'Boek van de Getallen' is de plaats in getallen aangegeven en in het in cijferschrift gestelde handschrift van de rozenkruisers, dat door de graaf **St. Germain** is nagelaten, wordt deze volledig beschreven. Op de Assyrische kleitabletten wordt de plaats weergegeven als Gan-duniyas

H.P.Blavatsky in De Geheime Leer 2:228
© 1988 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag

" Werken in het belang van de mensheid is de eerste stap " H.P. Blavatsky

Theosofie de archaische wijsheid,
het pad van het zoeken, niet van geloven.

Geen wonder dat u het duister vindt, want het was nooit bedoeld voor de niet-ingewijde lezer. Eliphas heeft het manuscript van de Rozenkruisers bestudeerd (in Europa nu tot drie exemplaren terug gebracht). Deze geven een uiteenzetting van onze leerstellingen aan de hand wat Rosencreuz onderwees, die ze bij zijn terugkeer uit Azië in een semie - Christelijk kleed stak, dat voor zijn leerlingen als schild moest dienen tegen klerikale wraak. Men moet de sleutel ertoe bezitten die sleutel is een wetenschap per se. Rosencreuz onderwees mondeling. **St. Germain** tekende de goede leringen op in cijferschrift, en zijn enige manuscript in cijferschrift bleef in het bezit van zijn trouwe vriend en beschermheer, de edele Duitse vorst, in wiens woning en in wiens tegenwoordigheid hij heenging, NAAR HUIS.

De Mahatma brieven blz. 310. Brief nr. 49 van Meester K.H., ontvangen op 5 augustus 1881 te Umballa (India).

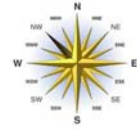
Mesmer, Anton Friedrich (1734-1815) Oostenrijks arts die het menselijke magnetische energie, herontdekte en de toepaste, wat het dierlijke magnetisme en vervolgens mesmerisme werd genoemd. "Hij was een ingewijde Lid van de broederschap van de Fraters Lucis en van Lukshoor (of Luxor), of de Egyptische branche van de laatste.

Het was de Raad van 'Luxor' die hem had geselecteerd, volgens de aanwijzingen van de 'Grote Broederschap', om te handelen als hun pionier in de achttiende eeuw, gezonden in het laatste kwart van elk eeuw om een klein deel van de westerse landen te verlichten met occulte kennis.

Het was **St. Germain**, die het overzicht en toezicht had over de ontwikkeling en de gebeurtenissen met deze opdracht, Cagliostro kreeg de opdracht om te helpen, maar die maakte een reeks van fouten, meer of minder fatale, hij werd teruggeroepen. . . .

Mesmer stichtte de 'Orde van de universele harmonie' in 1783, uiterlijk werd alleen het dierlijke magnetisme onderwezen, maar in werkelijkheid de geformuleerde grondbeginselen van Hippocrates, de methoden van de oude Asclepieia, de tempels van genezing, en veel andere occulte wetenschappen "(TG 213-4).

Mesmer wordt tot vandaag toe (in de encyclopedieën) met Cagliostro en **St. Germain** tot de kwakzalvers en bedriegers gerekend. En nu Mesmer door Charcot en Richet in het gelijk is gesteld en nu het 'mesmerisme' onder zijn nieuwe naam van hypnotisme – een valse neus op een heel oud gezicht – door de wetenschap wordt aanvaard, vergroot dat onze eerbied voor die meerderheid niet, als wij de lichtvaardigheid en de zorgeloosheid zien waarmee haar leden 'hypnotisme', 'telepatische invloeden' en andere verschijnselen behandelen. Kortom, zij spreken erover alsof zij er sinds de tijd van Salomo in hadden geloofd en niet

Theosofie de archaische wijsheid,
het pad van het zoeken, niet van geloven.

slechts enkele jaren eerder de voorstanders ervan 'krankzinnigen en bedriegers' hadden genoemd! ¹

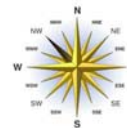
H.P.Blavatsky in De Geheime Leer 2: 174
© 1988 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag

Het Vaticaanse manuscript van de Kabbala – waarvan het enige exemplaar (in Europa) zoals men zegt in het bezit van de graaf **St. Germain** was – bevat de volledige uiteenzetting van de leer, met inbegrip van de merkwaardige versie die door de luciferanen en andere gnostici werd aanvaard; en op dat perkament worden de zeven zonnen van het leven gegeven in de volgorde waarin zij in de Saptasurya worden aangetroffen. Slechts vier hiervan worden genoemd in de uitgaven van de Kabbala die in openbare bibliotheken verkrijgbaar zijn, en zelfs dat nog in een meer of minder versluierde taal. Niettemin is zelfs dit verminderde aantal ruim voldoende om aan te tonen dat ze een gelijke oorsprong hebben, want het heeft betrekking op de viervoudige groep van de Dhyān-Chohans en bewijst dat de beschouwing haar oorsprong had in de Geheime Leringen van de Ariërs. Zoals bekend, is de Kabbala niet afkomstig van de Joden; die hadden hun denkbeelden van de Chaldeeën en de Egyptenaren.

H.P.Blavatsky in De Geheime Leer 2: 270
© 1988 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag

De Nijl was de rivier van de tijd met het getal van een jaar, of het jaar en een dag ($364 + 1 = 365$). Hij stelde het vruchtwater van Isis of moeder aarde voor, de maan, de vrouw en de koe, en ook de werkplaats van Osiris, die de T'sod Olaum van de Hebreeën vertegenwoordigde. De oude naam van deze rivier was Eridanus of de Hebreeuwse Iardan, met het Koptische of oud-Griekse achtervoegsel. Dit was de deur van het Hebreeuwse woord Jared of 'bron' of herkomst . . . van de rivier de Jordaan, die bij de Hebreeën op dezelfde mystieke manier werd gebruikt als de Nijl bij de Egyptenaren¹⁰; zij was de bron van de herkomst, en bevatte de wateren van het leven' (niet-uitgegeven handschrift). Het was,

¹ Hetzelfde lot staat de spiritistische verschijnselen en alle andere psychologische manifestaties van de innerlijke mens te wachten. Sinds de tijd van Hume, van wie de onderzoekingen culmineerden in een nihilistisch idealisme, is de psychologie geleidelijk veranderd in een grof materialisme. Hume wordt als een psycholoog beschouwd, en toch ontkende hij a priori de mogelijkheid van verschijnselen waarin nu miljoenen geloven, waaronder veel wetenschapsmensen. De hylo-idealisten van tegenwoordig zijn zuivere annihilationisten. De scholen van Spencer en van Bain zijn respectievelijk positivistisch en materialistisch, en helemaal niet metafysisch. Het is psychisme en geen psychologie; het doet even weinig denken aan de leer van de Vedānta als het pessimisme van Schopenhauer en Von Hartmann aan de esoterische filosofie, het hart en de ziel van het ware boeddhisme.

Theosofie de archaische wijsheid,
het pad van het zoeken, niet van geloven.

om het duidelijk te stellen, het symbool van de verpersoonlijkte aarde, of Isis, beschouwd als de schoot van die aarde.

Dit blijkt duidelijk genoeg; en de Jordaan – de rivier die nu voor de christenen zo heilig is – bezat niet meer verheven of dichterlijke betekenis dan het vruchtwater van de maan (Isis, of Jehova in zijn vrouwelijke aspect). Nu was Osiris, zoals dezelfde geleerde aantoont, de zon en de rivier de Nijl en het tropische jaar van 365 dagen, terwijl Isis de maan, de bedding van die rivier of moeder aarde was, 'voor de barensenergieën van wie water een noodzaak was', en ook het maanjaar van 354 dagen, 'de tijdbepaler van de zwangerschapsperioden'. Dit alles is seksueel en fallisch, en onze hedendaagse geleerden schijnen in deze symbolen niets dan een fysiologische of fallische betekenis te vinden. Men hoeft echter de drie cijfers 365, of het aantal dagen in een zonnejaar, slechts te lezen met behulp van de pythagorische sleutel, om daarin een hoog filosofische en morele betekenis aan te treffen. Eén voorbeeld is voldoende. Het kan als volgt worden gelezen:

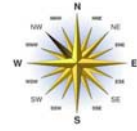
de aarde	– beziel door	– de geest van het leven
3	6	5

Eenvoudig omdat 3 gelijkwaardig is met de Griekse gamma of Γ , de letter die het symbool is van gaia (de aarde); terwijl het cijfer 6 het symbool is van het bezielende of levenschenkende beginsel, en de 5 de universele kwintessens is, die zich in elke richting verspreidt en alle stof vormt. **(Handschrift van St. Germain.)**

H.P. Blavatsky in De Geheime Leer 2: 663 - 664
© 1988 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag

Vr. – Op 2 november [1930] maakte u aan het eind van het programma over 'Cagliostro', enkele opmerkingen, en twee ervan waren: 'Voor elke Cagliostro die verschijnt is er altijd een Balsamo die hem vergezelt, en in feite wordt iedere boodschapper onafscheidelijk vergezeld door zijn schaduw. Is het toegestaan om wat meer licht te werpen op deze uitspraken?'

GdeP – Ik kan u hier tenminste iets over hen vertellen wat ik op een openbare bijeenkomst niet kan zeggen. U kent allen het verhaal van de Christus en zijn Judas. Dit verhaal heeft echter een interessante betekenis. Het kan worden opgevat als het verhaal van het verraad van één mens door een medemens, met andere woorden als een gewone of alledaagse legende. Maar eigenlijk heeft ieder mens zijn eigen Judas in zich: de lagere, hartstochtelijke, slechte kant van zijn natuur.

Theosofie de archaische wijsheid,
het pad van het zoeken, niet van geloven.

Iedere boodschapper van de Loge die tot dusver is verschenen had zijn of haar Judas. Ik vertel liever niet precies wie deze Judassen zijn geweest, of wie het nu is. Ik heb mijn Judas.

Het is een vreemde wet in het occultisme, en deze geldt ook in het dagelijks leven, dat geen enkele spirituele impuls in de tegenwoordige staat van de evolutie van de mens op zichzelf schijnt te kunnen slagen of te worden doorgezet of volbracht – ik bedoel onbelemmerd, ongehinderd. Iedere spirituele impuls schijnt een overeenkomstige en even krachtige reactie op te wekken, die als zijn belichaming een menselijke Judas voortbrengt, voorzover het de boodschappers van de Loge betreft.

Giuseppe Balsamo was ongetwijfeld de Judas van Cagliostro. Dat is volgens mij duidelijk. Dit feit is al genoemd en er is geen reden om het te verzwijgen. Wie de Judas of 'schaduw' van **Graaf de Saint Germain** was, schijnt onbekend te zijn, en misschien is dat maar goed ook.

En nu wil ik iets zeggen dat misschien heel vreemd zal klinken. Er zijn in het occultisme veel mysteries, en toch bevatten ze zoveel nuttige gedachten wanneer ze onder onze aandacht worden gebracht. Niet alleen heeft iedere boodschapper zijn eigen Judas, maar deze Judas wordt voortgebracht door de daden van de boodschapper zelf en is op een vreemde en mysterieuze wijze karmisch bestemd het middel te zijn, ten eerste om het werk van de boodschapper te belemmeren, maar uiteindelijk om het tot een schitterend succes te brengen.

Neem bijvoorbeeld het verhaal van de christelijke verlosser Jezus, de Christus genoemd. Over hem wordt gezegd dat als er geen Judas was geweest om hem te verraden, en het zo mogelijk maakte dat het 'goddelijke plan' ten uitvoer werd gebracht, hij zijn werk niet had kunnen volbrengen. Evenzo is over de duivel van de christenen, opgevat als een hypothetische persoonlijkheid, gezegd dat als die duivel niet had bestaan, wat zou dan in 's hemelsnaam het nut van de komst van Christus zijn geweest?

Er ligt een werkelijke esoterische waarheid ten grondslag aan dit vreemde en eigenaardige verhaal van de christenen, en ik heb geprobeerd naar deze waarheid te verwijzen. De boodschapper kan zijn werkelijke taak niet verrichten, tenzij hij de Judas kan voortbrengen om hem tegen te werken. Is dat niet iets vreemds, iets eigenaardigs, iets geheimzinnigs? En toch is het waar. Naar het schijnt is dus de boodschapper in zekere zin zelf verantwoordelijk voor de Judas die hem verraadt.

Dialogen van G. de Purucker, blz. 713-33
© 2005 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag

" Werken in het belang van de mensheid is de eerste stap " H.P. Blavatsky